

DOMNUL PREȘEDINTE (sau PRIM PROCUROR),

Subsemnatul(a)_, domiciliat(ă) în_, parte vătămată în procesul penal privitor pe învinuitul(a) sau inculpatul(a), trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de furt în dauna mea, vă rog a dispune

SĂ MI SE RESTITUIE BUNURILE MOBILE CE MI-AU FOST FURATE,

care au fost ridicate de la domiciliul făptuitorului și se află în păstrare la organul de urmărire penală, întrucât îmi sunt necesare. Este vorba de un palton, aparat de radio etc.

Restituirea acestor bunuri nu împiedică aflarea adevărului și justa soluționare a cauzei

Îmi iau obligația ca aceste bunuri să le păstrez până la soluționarea definitivă a cauzei și în caz de nevoie să le prezint organului de cercetare penală sau instanței de judecată.

În drept, îmi întemeiez cererea pe dispozițiile art. 162 alin. 5 din Noul Cod de Procedură Penală*.

Data depunerii_

Semnătura,

DOMNULUI PREȘEDINTE (sau PRIM PROCUROR)

"Obiectele ce servesc ca mijloc de probă, dacă nu sunt supuse confiscării, în condițiile legii, pot fi restituite, chiar înainte de soluționarea definitivă a procesului, persoanei căreia îi aparțin, în afară de cazul când prin această restituire s-ar putea stânjeni aflarea adevărului. Organul de urmărire penală sau instanța de judecată pune în vedere persoanei căreia i-au fost restituite obiectele că este obligată să le păstreze până la soluționarea definitivă a cauzei."

1. CONCEPT ȘI REGLEMENTARE

Alături de măsurile menite să asigure realizarea eventualelor despăgubiri civile, Codul de procedură penală mai prevede și două măsuri în vederea asigurării reparării imediate, în natură, a pagubei suferite de persoana vătămată, prin care se preîntâmpină alte consecințe pagubitoare. Cele două măsuri sunt: restituirea lucrurilor ridicate și restabilirea situației anterioare comiterii infracțiunii.

1. SEDIUL MATERIEI acestor două instituții de drept procesual penal îl constituie dispozițiile art. 169-170.

2. CEREREA DE RESTITUIRE A LUCRURILOR RIDICATE. În numeroase cazuri pe parcursul procesului penal, organele judiciare ridică de la învinuit sau inculpat (chiar și de la terțe persoane) diverse obiecte (mijloace de probă materială) necesare aflării adevărului. Este vorba de obiecte care pot servi ca

mijloc de probă în procesul penal, fie că ele conțin sau poartă o urmă a faptei săvârșite, fie pentru că au fost folosite sau destinate să servească la săvârșirea unei infracțiuni. Alteori, obiectele ridicate sunt produsul infracțiunii. Adeseori, asemenea obiecte sunt proprietatea părții vătămate sau a părții civile, fiind luate pe nedrept din posesia sau detenția lor de către învinuit sau inculpat.

În această situație, pe tot parcursul procesului penal, până la soluționarea definitivă a acestuia, partea civilă sau partea vătămată, în temeiul art. 169 C. proc. pen., are dreptul să ceară să-i fie restituite lucrurile ridicate de la învinuit, de la inculpat, sau de la orice persoană care le-a primit spre a le păstra.

Măsura restituirii, luată chiar în cursul procesului penal - potrivit art. 14 alin. 3 lit. a C. proc. pen. - constituie o modalitate de reparare în natură a pagubei pricinuite prin infracțiune; victima infracțiunii își recapătă mai repede bunurile de care a fost deposedată, înlăturându-se și riscul dispariției sau degradării lor.

În toate cazurile restituirea se dispune numai dacă aceasta nu împiedică aflarea adevărului și justa soluționare a cauzei.

Cererea de restituire se adresează organului de urmărire penală sau instanței de judecată, după caz.

Dacă o altă persoană decât cea vătămată pretinde că are un drept asupra lucrurilor ridicate, atunci va fi folosită calea de atac a contestației contra măsurii asigurătorii, prevăzută de art. 168 alin. ultim C. proc. pen., în cadrul căreia cel ce pretinde restituirea trebuie să facă dovada drepturilor sale asupra bunurilor pretinse a-i fi restituite.

3. Cererea de restabilire a situației de fapt anterioară săvârșirii INFRACȚIUNII. O altă modalitate de reparare în natură a prejudiciului adus prin infracțiune, o constituie restabilirea situației anterioare săvârșirii infracțiunii, măsură care - potrivit art. 170 C. proc. pen. - poate fi luată de organul de cercetare penală cu aprobarea procurorului sau de instanța de judecată, dacă sunt îndeplinite două condiții (cumulativ), și anume:

- schimbarea situației să fi rezultat din săvârșirea infracțiunii;
- restabilirea să fie posibilă.

Ca și în cazul restituirii lucrurilor, persoanele lezate prin restabilirea situației anterioare săvârșirii infracțiunii, pot uza de calea de atac a contestației prevăzute de art. 168 alin. ultim C. proc. pen.